

ÎNCHEIERE

18 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecătorii:

Valentina Clevadi
Dumitru Mardari
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ozimoc Veaceslav împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 04 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La data de 25 aprilie 2014, Veaceslav Ozimoc a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM și executorului judecătoresc Oleg Ungureanu solicitând pronunțarea unei hotărâri prin care să fie constată încălcarea dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și încasarea prejudiciului material și moral în sumă de 120000 lei. Totodată a mai solicitat reclamantul încasarea din bugetul de stat a prejudiciului material, care constă din cheltuielile pentru chiria imobilului, pe care le suportă creditorul, în vederea asigurării familiei cu spațiu locativ.

În motivarea acțiunii a indică că, la 11 mai 2009, Curtea de Apel Chișinău, a admis cererea de chemare în judecată a lui Veaceslav Ozimoc împotriva Primăriei mun. Chișinău cu privire la obligarea asigurării cu spațiu locativ. Întru executarea hotărârii menționate, la 11 mai 2009 a fost eliberat titlu executoriu, în baza căruia de către executorul judecătoresc Oleg Ungureanu, la data de 19 iunie 2009 a fost pornită procedura de executare, iar la 19 iunie 2009 pârâtul a fost înștiințat despre inițierea procedurii de executare.

Susține reclamantul că executorul judecătoresc a expediat în adresa pârâtului încheieri și demersuri prin care l-a obligat să execute hotărârea instanței de judecată, însă, hotărârea nu a fost executată. În lipsa spațiului locativ, a încheiat un contract de locațiune conform căruia începând cu data de 20 martie 2012 închiriază spațiu locativ în mun. Chișinău, str. Voluntarilor 12/1, ap. 58 achitând lunar plata pentru locațiune în sumă de 1600 lei.

Consideră reclamantul că i-a fost cauzat un prejudiciu material și moral în sumă de 120000 lei. În urma situației generate de neexecutare a hotărârii judecătorești i-au fost cauzate suferințe morale atât lui, cât și membrilor familiei sale, împrejurare care îi dă posibilitatea să pretindă la compensarea morală a suferințelor.

Solicită constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și încasarea din contul statului a prejudiciului material și moral în sumă de 120000 lei.

Prin hotărârea din 11 iulie 2014 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, acțiunea a fost admisă parțial: s-a constatat încălcarea dreptului lui Veaceslav Ozimoc la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești; s-a încasat din bugetul de stat al RM în beneficiul lui Veaceslav Ozimoc cu titlu de prejudiciu moral suma de 10000 lei; s-a respins pretenția privind încasarea prejudiciului material în sumă de 57600 lei, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 23 decembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Ministerul Justiției și a fost menținută hotărârea din 11 iulie 2014 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău.

Prin decizia din 19 august 2015 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Ministerul Justiției, casată decizia din 23 decembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău, cu trimiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

Prin decizia din 04 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Ministerul Justiției al RM și a fost menținută hotărârea din 11 iulie 2014 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău.

La data de 09 noiembrie 2016, Ministerul Justiției al RM, a declarat recurs împotriva deciziei din 04 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a încălcat esențial și a aplicat eronat normele dreptului material și anume a interpretat în mod eronat legea, fapt ce a dus la emiterea unei decizii ilegale și neîntemeiate, a apreciat arbitrar probele prezentate în cadrul ședinței de judecată.

Susține recurentul că la stabilirea cuantumului compensației pentru prejudiciul moral, instanța de judecată trebuia să țină cont de comportamentul părților, importanța procesului pentru reclamant și de durata neexecutării hotărârii judecătorești.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 04 februarie 2016. Conform materialelor pricinii, decizia instanței de apel a fost expediată recurentului la data de 22 februarie 2016 și recepționată de către recurent la data de 09 noiembrie 2016. Recursul declarat la data de 09 noiembrie 2016 se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ministerul Justiției al RM, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Justiției al RM, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Ministerul Justiției al RM, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova împotriva deciziei din 04 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Valentina Clevadî

Judecătorii:

Dumitru Mardari

Oleg Sternioală